

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/10/2024
Identifikačné číslo spisu:	5623201040
Dátum vydania rozhodnutia:	15.05.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5623201040.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Y. X., narodenej XX. A. XXXX, P. A., K. XXXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Bartánusom, Ružomberok, K. A. Medveckého 1503/1, proti žalovanému A. U. D.F., narodenému XX. B. XXXX, P. A., B. XXXX/X, o žalobe o obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/17/2023, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. augusta 2023 sp. zn. 7Co/111/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinštančný súd“) zo dňa 12. júna 2023 č. k. 4C/17/2023-33, vo výrokoch I., II., ktorým rozhodol o náhrade trov konania a vo výroku III; odvolanie žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým návrh žalobkyne na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania zamietol, odmietol; žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

1.1. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia po právnej stránke poukázal na ustanovenia § 397, § 400, § 403 ods. 1, § 411 ods. 1, § 413 ods. 1 písm. a) CSP a skutkovo vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 6C/6/2022, z dôvodu, že žalobu v uvedenej veci nepodpísala, nepodala a má podozrenie, že bolo rozhodnuté v jej neprospech v dôsledku trestného činu inej osoby. O rozsudku sa dozvedela prvýkrát 11. januára 2023, kedy bola prvýkrát nahliadnuť do spisu sp. zn. 6C/6/2022. Žalovaný ju uviedol do omylu pri podpisovaní Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď jej uviedol, že potrebuje podpísať a overiť dokumenty v súvislosti s elektrikou a dohodu si neprečítala. V uvedenej veci podala trestné oznámenie, preto navrhla prerušiť konanie až do vybavenia trestného oznámenia, do skončenia trestného stíhania.

1.2. Z obsahu spisu sp. zn. 6C/6/2022 mal súd prvej inštancie preukázané, že termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 22. februára 2022, rozsudok zo dňa 01. marca 2022 č. k. 6C/6/2022-17 bol žalobkyni doručený dňa 11. marca 2022. Dňa 17. marca 2022 bolo súdu doručené vzdanie sa práva podať odvolanie voči rozsudku zo strany strán sporu, preto dňa 11. marca 2022 nadobudol právoplatnosť, ktorá doložka právoplatnosti bola žalobkyni doručená dňa 29. marca 2022. Údaje uvedené v elektronickej doručke, ktorá bola potvrdená, sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak. Opak nebol žalobkyňou tvrdený, ani preukázaný. Žalobkyňa sa o prebiehajúcom súdnom konaní musela dozvedieť dňom prevzatia uvedeného rozhodnutia, nie až nahliadnutím do spisu dňa 11. januára 2023, ako tvrdila. Žaloba na obnovu konania bola podaná dňa 11. apríla 2023. t.j. až po uplynutí zákonom stanovenej trojmesačnej lehoty. Z dôvodu odmietnutia žaloby na obnovu konania prvoinštančný súd zamietol aj návrh žalobkyne na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o trestnom oznámení, ktoré navyše ani súdu preukázané nebolo.

2. Odvolací súd v odôvodnení potvrdzujúceho uznesenia sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia; konštatoval, správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

2.1. V súvislosti s argumentáciou odvolateľky, že nevedela o vyhlásení rozsudku, keďže žalovaný jej neotvorenú poštu zobral a sám otvoril, odvolací súd uviedol, že tieto tvrdenia ako odvolací dôvod neobstoja. Žalobkyňa ich ako prostriedok procesného útoku produkovala až v odvolacom konaní (napriek tomu, že pred podaním žaloby bola nahliadnuť do spisu sp. zn. 6C/6/2022 a mala možnosť oboznámiť sa so všetkými skutočnosťami), pričom s istotou možno uzavrieť, že jej v tom nič nebránilo počas konania na súde prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné tieto tvrdenia považovať za novoty v odvolacom konaní, ktoré v zmysle § 366 CSP nie sú v odvolacom konaní prípustné. Z rovnakého dôvodu odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že podpis na vzdaní sa odvolania proti rozsudku, nie je jej podpisom.

2.2. Odvolací súd ďalej uviedol, že odvolanie žalobkyne smerovalo aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, proti ktorému ale odvolanie nie je prípustné, odvolací súd preto, aj napriek nesprávnemu poučení súdom prvej inštancie, odvolanie podané proti vyššie označenému výroku odmietol v súlade s § 386 písm. c) CSP.

2.3. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP). Nakoľko mu podľa obsahu spisu v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodňovala ustanoveniami § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. V súvislosti s vytýkanou vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP namietala, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (správne má byť uznesenie, pozn. dovolacieho súdu) spôsobom, že svoje odôvodnenie zhrnul za aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP do jedného krátkeho odseku, pričom sa vôbec nezaoberal argumentami uvádzanými žalobkyňou v odvolaní. V súvislosti s prípustnosťou dovolania vyvodzovanou z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP mala dovolateľka za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a tou je moment stanovenia začiatku plynutia subjektívnej lehoty pri žalobe na obnovu konania. Podľa názoru žalobkyne súd nesprávne vychádzal z toho, že žalobkyňa mala možnosť dozvedieť sa o dôvode obnovy konania a dokonca aj podať odvolanie proti rozsudku o zrušení BSM za trvania manželstva už po doručení zásielky s rozsudkom, ktorá jej bola do vlastných rúk doručená 11. marca 2022. Žalobkyňa mala za to, že jej odvoláciu argumentáciu nemožno považovať za novotu v konaní, pretože už v žalobe na obnovu konania v opise skutkového stavu uviedla, že „sa o predmetnom rozsudku dozvedela prvýkrát dňa 11. januára 2023, kedy bola prvýkrát nahliadnuť do spisu týkajúceho sa predchádzajúceho konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn.

6C/6/2022“, teda bez ohľadu na to, či podpísala doručenkú na obálke s rozsudkom, ktorú neotvárala a v čase doručovania sa o obsahu zásielky nedozvedela. Za moment kedy sa mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania považovala žalobkyňa deň, kedy nahliadla do súdneho spisu a zistila, že ani na žalobe ani na vzdaní sa práva podať odvolanie nie sú jej podpisy. Trojmesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania bola preto zachovaná. Už samotná skutočnosť žalobkyňou nepodpísanej žaloby je preto dôvodom, pre ktorý by mala byť obnova konania povolená podľa § 397 písm. a) CSP. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 449 ods. 3 CSP zmenil napadnuté rozhodnutie a sám rozhodol vo veci tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a povolí obnovu konania vedeného na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši pod sp. zn. 6C/6/2022, prípadne aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie a žalovanému uložil povinnosť na náhradu trov konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie postupom podľa § 447 písm. c) a f) CSP odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolačný dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolačný súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolačím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny

proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

11. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľky, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jej práva na spravodlivý proces.

12. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania tých prípadov, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

14. Vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, spočívajúcej v nevysporiadaní sa s odvolacou argumentáciou žalobkyne (t.j. v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu), dovolací súd uvádza, že podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplyvajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

15. Je potrebné zdôrazniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne

realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

16. V danej veci sa odvolací súd v odôvodnení svojho potvrdzujúceho uznesenia sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia; konštatoval, správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol (§ 387 ods. 2 CSP). Civilný sporový poriadok umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie v rozsudku v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V takom prípade sa môže obmedziť v odôvodnení len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody. Zákon však vyžaduje, aby aj v prípade skráteného odôvodnenia odvolací súd zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán, pokiaľ sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Povinnosťou odvolacieho súdu je zároveň vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Za podstatný je potrebné považovať taký argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa (Števček, M. Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. (Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1296 s.).

16.1. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizovateľné základné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

16.2. Dovolací súd je toho názoru, že v danom prípade odvolací súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatému rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za zjavne neodôvodnený. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

16.3. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že jediným dôvodom, pre ktorý žalobkyňa žiadala obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 6C/6/2022 bola skutočnosť, „že žalobu na zrušenie BSM za trvania manželstva nepodpísala a nepodala“. Inak povedané, žaloba na obnovu konania nebola skutkovo odôvodnená tým, že by žalobkyni neboli doručené písomnosti zo strany súdu (rozsudok a doložka jeho právoplatnosti), prípadne, že podpis na vzdaní sa práva podať odvolanie zo dňa 17. marca 2022 nie je podpis žalobkyne. Prvoinstančný súd dospel k názoru, že dňom prevzatia uvedeného rozhodnutia sa žalobkyňa musela dozvedieť o prebiehajúcom súdnom konaní, teda nie až nahliadnutím do spisu dňa 11. januára 2023, ako tvrdila. Žaloba na obnovu konania bola tak podaná po uplynutí zákonom stanovenej trojmesačnej lehoty, preto rozhodol o odmietnutí žaloby na obnovu konania bez nariadenia pojednávania.

16.4. Odvolací súd, na odvolanie žalobkyne, na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie dodal, že rozsudok vo veci jej bol preukázateľne doručený do vlastných rúk dňa 11. marca 2022, ktorú skutočnosť ani pravosť podpisu na doručení nepoprela. Na tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že o tom, že rozsudok bol vyhlásený, sa vôbec nedozvedela, nakoľko žalovaný jej neotvorenú poštu zobral a sám otvoril, nemohol odvolací súd prihliadnuť, keďže žalobkyňa tento prostriedok procesného útoku produkovala až v odvolacom konaní (napriek tomu, že pred podaním žaloby bola nahliadnuť do spisu sp. zn. 6C/6/2022 a mala možnosť oboznámiť sa so všetkými skutočnosťami), pričom s istotou možno uzavrieť, že jej v tom nič nebránilo počas konania na súde prvej inštancie, keď žalobkyňa žiadne také skutočnosti netvrdila ani nepreukázala. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné tieto tvrdenia dôvodne považovať za novoty v odvolacom konaní, ktoré v zmysle § 366 CSP nie sú v odvolacom konaní

prípustné. Dovolací súd vzhľadom k uvedenému konštatuje, že žalobkyňa vo vzťahu k preukázaniu svojich tvrdení o neprevzatí zásielky s rozsudkom súdu prvej inštancie (resp. o otvorení zásielky žalovaným) neunesla dôkazné bremeno a jej dovolacia námietka tak ostala len v rovine ničím nepodloženého tvrdenia.

17. Najvyšší súd tiež pripomína, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži ani na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 CSP („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04), a rovnako do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Takéto dovolacie námietky nepredstavujú zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 CSP a z tohto dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Z obsahu dovolania je najvyššiemu súdu zrejmé, že žalobkyňa ním vyjadruje len svoj nesúhlas s neúspechom v spore.

18. Z týchto dôvodov dovolací súd nepovažoval uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP za opodstatnený, a preto dovolanie odmietol, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné v zmysle § 447 písm. c) CSP.

19. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť dovolania i z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená a tou je „moment stanovenia začiatku plynutia subjektívnej lehoty pri žalobe na obnovu konania“.

19. Podľa § 421 ods. 2 CSP, ktorý je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP osobitným ustanovením (lex specialis), ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. V ustanovení § 357 písm. c) CSP je uvedené uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí žaloby na obnovu konania.

20. Prípustnosť dovolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nepovolení obnovy konania, je vzhľadom na uvedené vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. c) CSP.

21. Najvyšší súd z uvedeného dôvodu procesne neprípustné dovolanie žalobkyne odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP. Vzhľadom na dôvody, so zreteľom na ktoré bolo potrebné dovolanie odmietnuť, nemohol sa dovolací súd zaoberať námietkami žalobkyne.

22. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.